

КОТИК І ПІВНИК

Дитвидав
1960

Були собі котик і півник та й побратались.

От котикові треба йти по дрова, він і каже півникові:

— Сядь же ти, півнику, на печі та їж калачі, а я піду по дрова, та як прийде лисичка, то не озивайсь!

Пішов. Коли це біжить лисичка.

— Півнику-братику, відчини! Півнику-братику, відчини! Як не відчиниш, віконце видеру, борщик виїм і тебе візьму.

А півник каже:

— Тоток-тоток, не велів коток! Тоток-тоток, не велів коток!

От лисичка віконце видерла, борщик виїла і півника взяла. Несе його, а він кличе котика — співає:

Мій котику,
Мій братику!
Несе мене лиса
За кленові ліса,
За круті гори,
За бистрії води...

От котик почув, прибіг, відняв півника, приніс додому та й каже знов:

— Гляди ж, півнику, як прийде лисичка, не відкликайся, бо тепер я піду далі!

Пішов.

А лисичка вже й біжить.

Стук-стук у віконце:

— Півнику-братику, відчини! Півнику-братику, відчини! Як не відчиниш, віконце видеру, борщик виїм і тебе візьму!

А півник усе:

— Тоток-тоток, не велів коток! Тоток-тоток, не велів коток!

От вона віконце видерла, борщик виїла і його взяла.

Несе, а півник знову:

Мій котику,
Мій братику!
Несе мене лиса
За кленові ліса,
За крутії гори,
За бистрії води...

Раз проспівав — не чує котик.

Він удруге, голосніше — котик прибіг, відняв його, приніс додому та й каже:

— Тепер же я піду далеко-далеко, і хоч як уже будеш кричати, не почую; то вже мовчи, не озивайся до лисички!

Пішов.

Коли ж ізнов лисичка:

— Півнику-братику, — каже, — відчини! Півнику-братику, відчини! Як не відчиниш, віконце видеру, борщик виїм і тебе візьму!

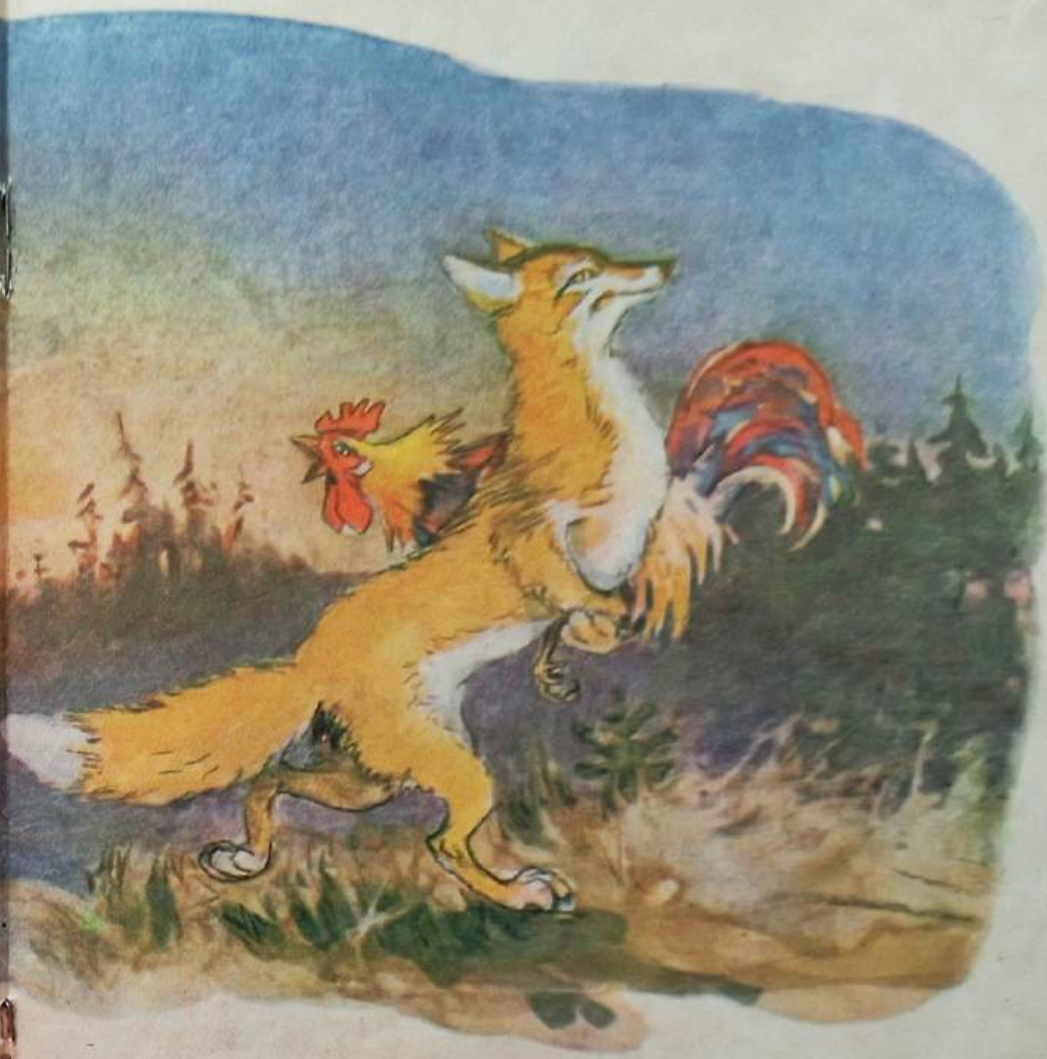
А півник:

— Тоток-тоток, не велів коток! Тоток-тоток, не велів коток!

От лисичка віконце видерла, борщик виїла і його взяла. Несе, а півник співає—раз, вдруге, втретє... Котик не почув, і понесла лисичка півника додому.

Увечері приходить котик додому—нема півника, він зажурився, а далі зробив собі бандурку, узяв мішок і молоток і пішов до лисиччиної хатки,—сів і заграв:

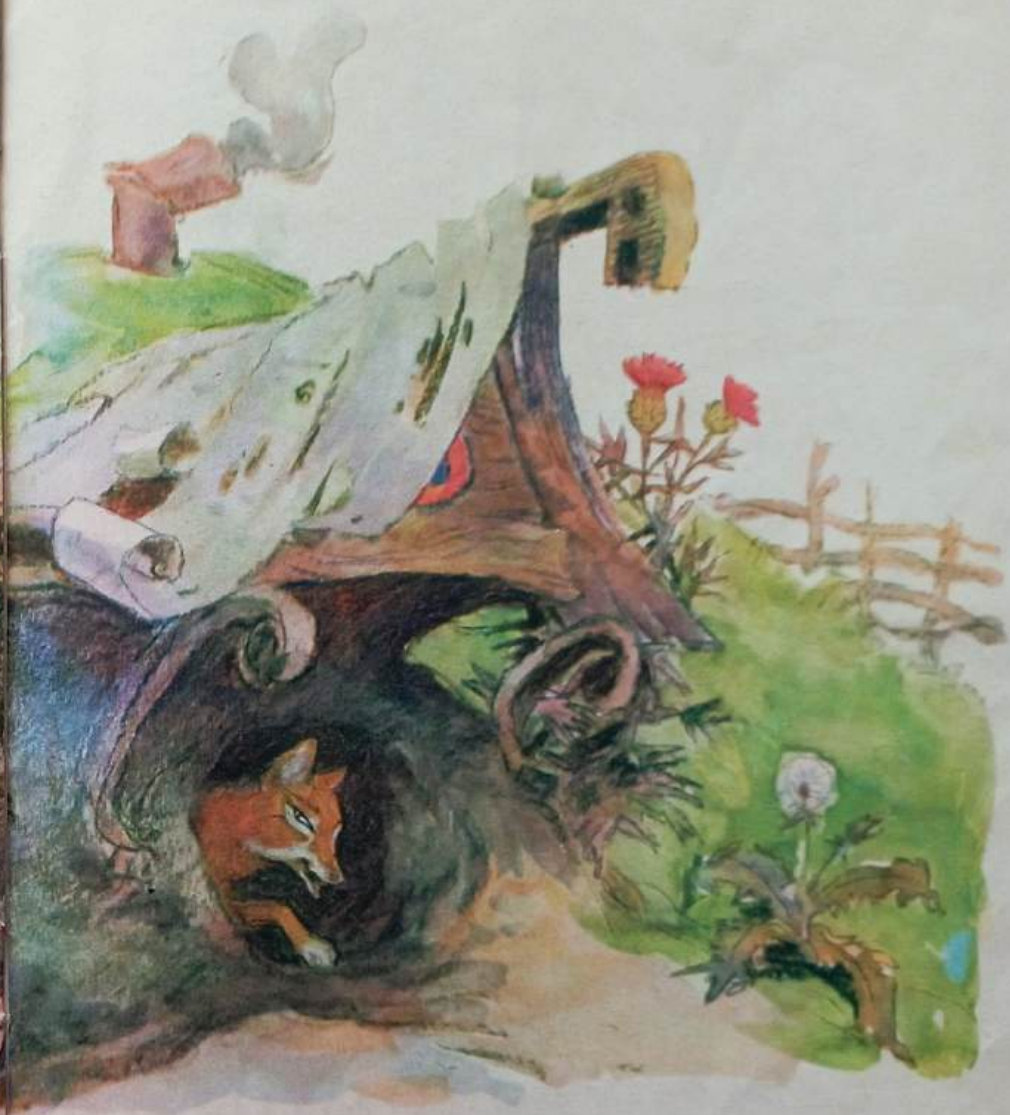
А в лиски-лиски новий двір.
Чотири дочки — на вибір,
П'ятий Пилипко.
Пилипко-липка, вийди на ринку — погляди!
Як бубни бубнять, як сурми сурмлять — погляди!

А лисичка саме пекла палянички. От старша дочка лисиччина їй каже:

— Мамо, піду я, подивлюсь, хто це так гарно грає, і паляничку візьму.

— Іди, — каже лисичка.

І дала їй паляничку. Дочка пішла, а котик її — цок, та в лобок, та в мішок, та й знову став грати.

От і друга дочка каже лисичці:

— Піду і я, мамо!

Лисичка каже:

— Іди, доню!

І їй дала паляничку, і ця пішла. А він і ту—цок, та в лобок... А після і третя дочка, і четверта. А Пилипко ждав-ждав і каже:

— Піду я, мамо, зажену їх,— чого вони так забарились!

Пішов. А котик і його—цок, та в лобок, та в мішок. А потім забіг у хату до лисички і її вбив. Та тоді дивиться, що півник уже без стегенця,— витяг борщик, дістав стегенце, притулив до півника та й поніс його додому. От вони живуть, і хліб жують, і постолом добро возять.

Наимяки
А. Алійука

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Редактор *М. П. Лисич*
Художній редактор *В. М. Решетов*
Технічний редактор *П. Т. Вишняк*
Коректор *В. Л. Ніколенко*

КОТИК И ПЕТУШОК. Украинская народная сказка.

(На украинском языке)

Здано на виробництво 9. V. 1960 р. Підписано до друку 16. VI. 1960 р. Формат 84X108^{1/16}. Фіз. друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1,64. Обл.-вид. арк. 1,46. Тираж 145 000.

Зам. № 651. Ціна 1 крб. Ціна 1 січня 1961 р. — 10 коп.

Дитвидав УРСР. Київ, Кірова, 34.

Друко-хромолітографія «Атлас» Головополіграфвидаву
Міністерства культури УРСР. Львів, Зелена, 20.